

Az intelligens gyermek

Howard Gardner, a Harvard Egyetem pedagógia- és pszichológiai-professzora az emberi értelem természetét vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy nem egy, hanem legalább nyolc különböző intelligencia létezik. Vagyis akár elfogult szülőként, akár bizonytalan, a gyermek képességeit kétségbe vonó, vagy el nem ismerő szülőként is jó esély van arra, hogy a gyermekünk bizonyos szempontból vagy általánosan kiemelkedően (esetleg is) intelligens legyen.

De hogy ez mit is jelent a hétköznapi életben?

Az intelligens gyermekről általánosságban azt mondják, hogy előbb vagy magasabb színvonalon művel mindent, mint a kortársai. Emellett több konkrét jelet is megfigyelhetünk a gyermekünkön:

Kognitív jelek:

Rengeteget kérdez, figyel, nagyon kíváncsi, minden érdeklő, jó a memóriája, kiváló a hosszú távú figyelme, következtetéseket von le, elvonatkoztat, szintetizál, gyorsan és könnyen lát összefüggéseket, gyorsan, rugalmasan gondolkodik, gondolkodása összetett és eredeti, jó problémamegoldó, gyorsan tanul, kevesebb gyakorlással és ismétléssel tanul meg dolgokat, élénk a képzelőereje, korán ismeri a számokat, a matematikai műveleteket.

Verbális jelek:

Gazdag a szókinccse, választékosan, szépen, hosszú mondatokban beszél, a szavakat megfelelően használja, korán kezd írni és olvasni, szeret olvasni.

Szociális jelek:

A kortársak helyett inkább az idősebbek társaságát keresi, jól megérti magát a felnőttekkel (ám ne feledjük, nem felnőtt!), felnőttesen gondolkodik, igen fejlett az igazságérzete, jó humorérzéke van, fejlett a kritikai érzéke és az önkritikája is, gyakran perfekcionista, jó viszonyban van a szüleivel és a tanáraival (az iskolában nagyon jó, otthon pedig eszeveszetten rohangál, hogy levezesse a feszültséget).

Egyéb:

Szívesen és élvezettel tanul, ténylegesen élvezi a szellemi tevékenységet, kedveli az intellektuális játékokat.

Kisbabák esetében:

Keveset alszik, állandó foglalkozást igényel, mikor fent van, nagyon figyel, érdeklődik, megfigyeli a környezetét, felfedez.

Mit érdemes tennünk?

1/ Minden gyerek igényel törődést és foglalkozást, nem csak a kiemelkedően intelligensek.

2/ Mindenképpen próbáljunk meg az arany középutat maradni: úgy foglalkozni vele, képezni, oktatni, hogy közben nem telepszünk rá, ám a fejlődését elősegítjük.

3/ Alapvető szabály, hogy semmit nem szabad erőltetni: csak azt csináltassuk a gyerekkel, amire igénye van, amit magától szeretne. Érdeklődésének megfelelően járassuk különórákra, szakkörökbe, foglalkozásokra (de eszünkbe ne jusson ráerőltetni, és ne fárasztjuk ki).

4/ Adjunk a kezébe könyveket, rajzeszközt, hangszert.

5/ Játsszunk vele sokat, főleg társasjátékokat.

Mindig tartsuk szem előtt a játékoságot, a játszva tanulást. És, mindennek előtt: „kis zseninket” is hagyjuk játszani!

6/ Végezzünk alkotó tevékenységet együtt.

7/ Teremtsünk minél több lehetőséget arra, hogy sok mindent kipróbáljon, így megtalálhassa, mi érdekli igazán és miben jó. Ha például a dinoszauruszos korszakát éli, akkor adjunk neki könyvet a témában, vegyünk dinoszauruszos játékokat, menjünk vele múzeumba dínókat nézni, vetítsünk mesefilmeket, készítsunk vele dinoszauruszt gyurmából, mindig igyekezzünk több szempontból is alaposan körbejárni az adott témakört. Ne féljünk rengeteg hangszervagy állatnevet megtanítani neki!

8/ Mindig válaszoljunk meg a kérdéseit, még-hozzá érdemben! Az intelligens gyermekeket nem érdemes egy-egy félvállalással lerázni.

9/ Mivel könnyen, gyorsan és kevesebb erőfeszítéssel tanul, elunhatja magát az órán. Különösen fontos ilyenkor, hogy beszéljünk a tanáraival és bizony vele is (remélhetőleg a pedagógusnak lesz ideje külön feladatokat adni neki), és hogy az iskolán kívüli időben a lehető legjobban lekössük a figyelmét, mégpedig minden olyannal, ami érdekli, és amit szívesen csinál.

10/ Nem szabad azonban abba a hibába esnünk, hogy gyermekünket „zseninek” kikiáltva rögtön tesztekre, pszichológushoz és egyéb helyekre kezdjük hordani. A túlzott szülői büszkeség miatt sokan hajlamosak olyant is belezárni gyermekükbe, ami igazából nincs is, és gyakran esnek abba a hibába, hogy gyermekükön keresztül akarják önmagukat vagy saját be nem teljesült álmait megvalósítani. Semmi sem árthat jobban egy gyereknek, mint ez! Soha ne raboljuk el a gyermekkorát, ne csináljunk belőle miniatúr, koravén felnőttet!

+1/ Ne támasszuk vele szemben túlzott elvárásokat, mert ha azokat nem teljesíti, óhatatlanul kudarcélményben lesz része, ha pedig teljesíti azokat, akkor is előfordulhat, hogy az állandó megfelelési kényszer fáradttá, kimerültté teszi - esetleg úgy érzi, nem SZERETIK eléggé.

A legjobb tanács, amit az intelligencia-nevelés terén adhatnak abban áll, hogy a szülők forduljanak rengeteg szeretettel, ugyanakkor végtelen türelemmel a tehetséges (és minden) gyermek felé, igyekezzenek lehetőséget biztosítani arra, hogy minél több mindent lásson, tapasztaljon, próbáljon, mert így hamar kiderül, mi az, ami igazán érdekli, amivel szívesen foglalkozik, amiben örömet leli, amiben a legjobb. Ehhez a gondolatmenethez tényleg csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy - szeretetünk egyik jeléül - a gyermekünk figyelmét, kitartását, próbálkozásait minőségi táplálással is támogassuk.

Forrás: <http://paleocsalad.blogspot.ro>

A jó közérzet művészete

Ha nem szeretnél megbetegedni...

...Juttasd kifejezésre érzéseidet!

A rejtett, visszafojtott, elnyomott emóciók és érzések megbetegítenek - gyomorhurutot, fekélyt, gerincfájdalmat okoznak. Az érzelmek visszafojtása idővel rákos megbetegedéshez vezet.

Nem gondolunk erre, féltve őrizgetjük intimitásunkat, "titkainkat", tévedéseinket! Pedig a párbeszéd, a beszéd, a szó - nagyjerejű gyógyító, kitűnő terápia!

...Hozz döntéseket!

A határozatlan ember kétségek között vergődik - aggódó, kétségbeesett. Döntési készség hiányában torlódnak teendői, problémái. Dühös lesz és agresszív.

Az emberiség történelmét döntések szövik át. Aki tud dönteni, az képes lemondani előnyökről, értékekről, hogy cserében más hasonlókat elnyerjen.

A határozatlan ember viszont gyomorbetegségek, idegfájdalmak és bőrbetegségek áldozatává válik.

...Keress a megoldást!

A negatív emberek nem találnak megoldásra, s ezzel megsokszorozzák problémáikat. Pessimisták. Panaszkodnak, siránkoznak, pletykálnak. Pedig jobb dolog gyertyát gyújtani, mint félni a sötétben. A méhecske apró, mégis a létező legédesebbet teremti meg. A negatív gondolatok negatív energiát termelnek, amely betegségbe torkollik.

...Ne a

külsőségekért élj!

Aki rejtegeti az igazságot, az színlel, pózol, és mindig azt a látszatot akarja kelteni, hogy remekül érzi magát. Tökéletesnek, könnyednek akar látszani, miközben tonnás terhet cipel. Nincs károsabb dolog az egészségre, mint külsőségekért, álarc mögött élni. Az ilyen ember gyökértelen, és lényét máz vonja be. Sorsa a gyógyszertár, a kórház és a fájdalom.

...Tanulj meg elfogadni!

Az elfogadástól való idegenkedés, és az önbecsülés hiánya önmagunktól is elidegenít bennünket. Az egészséges élet titka az, hogy összhangban legyünk önmagunkkal. Aki ezt nem képes elfogadni, az irigy lesz, féltékeny, megjátssza magát, eszeveszetten vetelkedik, és rombol. Légy elfogadott mások által, értékeld, hogy elfogadnak, és fogadd el a kritikát is! Ez bölcsesség, jószándék, és egyben terápia.

...Élj bizalommal!

Aki nem bízik meg másokban, nem kommunikál, nem nyitott, nem kapcsolódik, nem hoz létre mély és stabil emberi kapcsolatokat, az igaz barátságra sem képes. Bizalom nélkül nincs kapcsolat. A bizalmatlanság nem más, mint hitetlenség, és az önmagunkba vetett hit teljes hiánya, amely megbetegít.

...Gazdagítsd életedet!

Jó humor. Nevetés. Kikapcsolódás. Boldogság. Mindezek egészséggel töltenek el, és hosszú élettel ajándékoznak meg.

A boldog ember képes boldoggá tenni környezetét, akárhol él. "A jó humor megment az orvostól. A boldogság nem más, mint jó egészség, és a leghatásosabb terápia."

Szerző: Dr. Dráuzio Varella